

1. מכתב הסוכנות

ירושלים, 2 ביולי, 1944
 מיג'ר צ'רצ'יל היקר,
 הנני מצורף תזכיר שהגשתי בקוחר בפברואר, בדבר אירוגן ההתגוננות היהודית בארכ'ישראלי, לאחר חילופי דברים והתייעצויות ממושכות, ויתרת התשובה שלילית:
 האמצעים העומדים לרשותכם כולם בשימוש, ואין אפשרות לקבל התחריביות חדשנות טעונהנו העקרית — שבמאיצים מעתם והוואות קטנות אפשר למשך כוחות ובאים ובדולים שלא ניתן לארגנים עד עתה — לא נתקבלה, כפי הנראה.

מא עברו חמשה חודשים, החששות הגורעים ביותר שהביאנו להציג את הצעדיינו התאמתו בינתיים, האסון צודע פעה בஹירות בטיסטופוליט, לפי הידיעות ואחרונות שבירדו למללה מ-400,000 יהודים הונגרים שנמדו במחנות המוות בפולין, ונירוש שלוש מאות אלפי הנורדים עומד להחילה, כבר אבדו הרוב, ואם יש לעשות משאע לעלינו לשוטטו במחירות הנזולה ביותר, כאשר מרכזים מאות אלפיים, מיליאדים, אם לא שורות אלפיים, להימלט ולהישת, ולרוב הם הצערם ובבלי היזמה. לפיכך נכוון להניח שהחומר האגושי והנכונות להילחם ישנה, אולם חסרה ההנחה.

אין אלו השערות בלבד, אלו הן מסקנות מובטחות על ידעת העובדים. יודיעם אנו, למשל, שבעיר קלוב ורכבו 20,000 יהודים והושמו, לפי היירוש, במחנה המUPER בבית החירות לבנים "אריס". במחנה נמצא רק 15,000 איש. המשת האלים הנורדים החמקו מן הפה. כן יודיעם אנו על שני מקומות בהם נחכמים כתם מאות יהודים צעריבים. המקומות הם סטומר בטראנסלבניה, וקוקינס ברוסיה הקרואטית. בשני המקומות יש מקום פגיעה מסוים לכל הבאים מן התוךן:

הצעדיינו לפעילה בצדית זו אלו :

1. יש לבחור, לפי המלצתנו, במא איש מארכ'ישראלי, או בין הארץישראלים המשדר תים כתם בגדא הבריטי. יש להרכיב את היחידה בחלקה הגדול מיהודים מרכזיניה הונגRIA וטראנסלבניה, ומוטב שתחוללו גם אנשים אחרים שנמלטו לא מזמן מהונגRIA ומכונים לשוב שם כדי לעזרו באירוגן ההתגוננות.

2. מותוך היחידה הוו צרכים לצנחו חמשה עד עשרה אנשים בקידבת אחד משנה מקומות המתחוא הנורדים ליעיל, כדי לקלע עליהם את הפיקוד ולהמשיך לארגן אנשים. 3. את חלק האורי של הקבוצה יש להביא למוקם נון באיזור זיוודינו שבזיגוסלביה, ליד מקור הנהר וורוא ואצליבת הגבולות היוגוסלביה-ונגRIA. מוקודה זו יוכל

לחפש קרשים עם היהודי הונגראי, ולחזור לאירוגים הללו לפחותותם. המטרה הכלכלית של פעולות אלו תהיה להפרק את הקבינות לוחמים, להחיתת את רוח הקרב בשדרי יהדות הונגRIA ולוור אוותם להתגוננות — לפחותות סאבטאי ומלחת מרילה. קווי הפעולה צricsים להיות: אירוגן ואימון לוחמי מלחת גירלה, התקוממותם במחנות הסגר ובמחנות של עבדות כפיה, החקפות על רכובות המוביילים את הגנוזים. אירוגן הביבחת, פעולות סאבטאי בכללו וזרה לבלי-הביבחת מלחתת הגירלה. אנוחושבים את ההצעות האלה למיניהם הבהירתי ביתר. הרחבת התהיה תלואה בהצלחת הפעולות.